

Clive Staples Lewis

Lewis urodził się 29 listopada 1898 roku. To brytyjski uczony, znawca średniowiecza, wykładowca, krytyk literacki, autor wielu książek o tematyce duchowej oraz bestsellerowego cyklu “Opowieści z Narnii”.

Wczesna strata

Clive Lewis oraz jego brat Warren, bardzo wczesnie stracili matkę.

Florence Lewis zmarła gdy Clive miał 10 lat. Można zaryzykować stwierdzenie, że wówczas stali się sierotami. Ich ojciec, Albert, postradał zmysły – nie poradził sobie ze stratą ukochanej żony, bardzo się zmienił. Postanowił zapisać Clive’a oraz jego brata Warrena do szkoły z internatem. Chłopcy praktycznie stracili kontakt z ojcem. Tułaczka po szkołach i samotność Clive’a bardzo wpłynęła na jego oddalenie od religii.

Walczył w czasie I wojny światowej

W 1917 roku Clive Lewis został powołany do wojska. Następnie służył we Francji. Tam, podczas walki w okopach, został ranny odłamkami po wybuchu granatu i trafił do szpitala wojskowego. Udział w wojnie bardzo wpłynął na jego kolejną przemianę duchową.

Przyjaźń z Tolkienem

Na studiach poznał J.R.R. Tolkiena, z którym zaczął się blisko przyjaźnić. Bardzo interesująca jest zachowana korespondencją, którą ci wybitni pisarze wymieniali ze sobą. Po wielu latach ta dwójka zostanie okrzyknięta jednymi z najważniejszych pisarzy fantasy pierwszej połowy XX wieku. Tolkien miał ogromny wpływ na powrót Lewisa do chrześcijaństwa. To dzięki niemu Lewis stanie się jednym z najważniejszych świeckich pisarzy, podejmujących tematykę duchowości w świecie chrześcijaństwa.

Dwójka pisarzy korespondowała nie tylko na tematy duchowe i egzystencjalne. Zachowały się listy, w których zaciągają u siebie opinie na temat fabuł ich najbardziej znanych dzieł – “Opowieści z Narnii” i “Władcy Pierścieni”. Dzieła Tolkiena i Lewisa doczekają się licznych reedycji, ekranizacji i adaptacji w postaci gier komputerowych, seriali czy animacji.

Inklingowie

Lewis i Tolkien byli założycielami nieformalnego stowarzyszenia intelektualistów związanych z Oksfordem. Myśliciele spotykali się na przełomie lat 30. i 40. w pubach gdzie dyskutowali o filozofii, poezji, literaturze. Często zdarzało się, że czytali fragmenty powstających wówczas książek. Następnie poddawali je dyskusji.

Powrót do chrześcijaństwa

Pod wpływem przeżyć wojennych, przyjaźni z Tolkienem i wnikliwym czytaniu książek George’a MacDonalda i G. K. Chestertona Lewis ostatecznie powrócił do chrześcijaństwa. Będzie to miało ogromny wpływ na jego twórczość. To właśnie etyce chrześcijańskiej Lewis poświęci większość swoich książek. W jego najbardziej znanej serii dla dzieci i młodzieży – “Opowieściach z Narnii” – roi się od symboliki chrześcijańskiej.

Miłość epistolarna

C.S. Lewis poznał swoją późniejszą żonę dzięki korespondencji listowej. Joy Gresham była jedną z fanek jego prozy i pewnego dnia postanowiła do niego napisać. Z czasem ich korespondencja nabrała rozpędu i postanowili się poznać. Pierwszy ślub wzięli w 1953 roku. Joy była amerykanką żydowskiego pochodzenia.

Ślub mimo śmierci

W 1953 roku Lewis i Gresham wzięli ślub cywilny. Rok później badania wykazały, że Joy ma raka kości. Mimo zbliżającej się śmierci kobiety, para zdecydowała się wziąć ślub sakramentalny, który odbył się, z racji stanu zdrowia Joy, w jednym ze szpitalnych pokoi. Lewis podjął się opieki ukochanej, ponieważ Joy została zmuszona do stałego przebywania w domu. Joy zmarła w 1960 roku, po jej śmierci Lewis przejął opiekę nad jej dziećmi z poprzedniego związku.

Wykładowca

Od 1925 roku Lewis zaczął wyklądać na Oxfordzie. Początkowo nauczał filozofii, natomiast w 1945 objął katedrę historii literatury średniowiecznej i renesansu na uniwersytecie w Cambridge. Lewis wyraził chęć udziału w II wojnie światowej, ale nie dostał pozwolenia na wyjazd na front. Mimo ciężkiej choroby, którą zdiagnozowano u niego w 1961 roku, nie zrezygnował z wykładania na uczelni. Zajęcia prowadził do ostatnich chwil przed śmiercią.

Przełamanie konwencji

C.S. Lewis uznawany jest za jednego z najważniejszych intelektualistów XX wieku, mimo iż pierwotnie jego najbardziej znane dzieło nie było powszechnie akceptowane. W czasach, gdy pisał "Opowieści z Narnii", a Tolkien tworzył "Władcę Pierścieni", ich znajomi z uczelni podśmiewali się z tego, że tworzą infantylne opowiadania o orkach i czarodziejach. Nie brali ich pomysłu o pisaniu fantastyki na poważnie. Dwójka przyjaciół udowodniła, że pod maską powieści fantastycznych może kryć się głębszy przekaz, a bohaterowie ze świata magii mogą być Uosobieniami prawdziwych ludzi i cech.

C.S. Lewis to zostawił po sobie ogromną spuściznę, zarówno dla miłośników fantastyki, jak i literatury najwyższej próby. Stworzył swoisty rodzaj schematu powieści dla młodzieży i przetarł szlaki dla kolejnych generacji pisarzy, którzy, tak jak on, pragnęli przekazywać głębokie treści w przystępnej, bajkowej formie.